

G.G.Axum

@Driftpoems/@DriftpoemsNL

***Ter Kennisgeving van
de dichter***

Ter Kennisgeving van de dichter

G.G.Axum/Driftpoems

Voor Georgis de opkomende dichter, de poëzie,
mijn zoon, moeder,(stief)Vader, Rachella,
mijn gehele familie en nauwe sociale kring.

Copyright © G.G.Axum/Driftpoems – Amsterdam 2017
Omslagfoto gemaakt door © Sanne Peper.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën,
geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 94 92927 00 2 / NUR- Code 294

Voorwoord	5
Ik ben een dichter, dit is mijn voordracht.	6
Vrouwen zijn de hoogste graad van schoonheid.	7
Mijn zoon is mijn reden tot herleven.	10
Vele psychoses zijn mij uiteindelijk ontkomen.	12
Tergende verslavingen heb ik beleefd.	14
Poëzie staat synoniem voor mijn leven.	16
De hoeksteen die de bouwer verwerpt.	18
Geboren Amsterdammer van Ethiopische origine.	20
Mijn vrienden zijn door mijn hele leven mijn tweede familie geworden.	22
De Amsterdamse Bijlmer is onlosmakelijk verbonden aan mij.	23
Wat is je afkomst? Wereldburgerschap.	25
Delen=vermenigvuldigen.	27
Mijn dichterlijke Ambities zijn om een van de grote te worden.	28
Taal weten, taal leren, taal eren.	29
De passie in mij is ontbrand als nooit tevoren.	30
Bonusgedicht	31
Deel deze poëzie, volg deze poet, laat de poëzie leven.	31
Verwijzingen	32

Voorwoord

Hierbij dan mijn eerste gepubliceerde bundel "Ter kennisgeving van de dichter" gratis en voor niets. Vanaf mijn 14de/15de jaar heb ik mijn eerste gedicht geschreven. Rond mijn 17de/18de jaar had ik meer dan genoeg werk om een bundel te publiceren. Het afgelopen jaar, 2017 was mijn meest productieve dichtjaar. Deze bundel stamt ook af van december 2017.

Het is voor mij het grootse goed dat mijn werken belesen en geleefd wordt. In mijn dichterlijke ambitie zit het om een van de grote in de letteren te worden. Mijn ambitie wordt gedreven door een grote brandende passie, die in mij is losgekomen. Deze bundel is ter kennisgeving en kennismaking van de dichter/schrijver/rapper en uitvoerend artiest G.G. Axum. Volop staat mijn naam voor Georgis Gebre Axum. Dit is een stuk van mijn ziel werkelijk een bevruchte zaad van mijn geesteskind. Deze gedichten zijn net als al mijn andere schrijfwerken geschreven met een ernst van mijn diepe innerlijke.

In deze bundel met 15 gedichten en een bonusgedicht. Heb ik bepaalde aspecten en afkomsten, benoemd die een goed beeld van de dichter G.G.Axum schetsen. Hier leef ik voor en wil ik door broodwinning van leven. De gedichten zijn vrij te lezen en te delen, met behoud van alle rechten aan mij, de rechtmatige eigenaar. Iedereen is vrij om een donatie te schenken, wat ik zeer op prijs stel! De donatie is mogelijk te maken door deze link, www.gofundme.com/4zoqjsw van GoFund me. Mijn advies bedrag is €5,- tot €10,- meer of minder is natuurlijk ook welkom! Hoe dan ook zit mijn grootse genoeg erin dat mijn werken daadwerkelijk worden gelezen en daarmee ook gedeeld.

Mijn gedichten zijn allemaal geschreven in vrije vers. Sommige gedichten bevatten lange kwatrijnen. Twaalf van de te lezen gedichten heb ik in een dag gemaakt. Het eerste gedicht stamt af van mijn archief uit 2017 voor december, dat gedicht is speciaal gemaakt voor voordrachten. Daarmee stel ik mijn dichterszijn voor. De rest van de drie gedichten heb ik in dezelfde decemberweek gemaakt als de twaalf gedichten op een dag. Ik schrijf letterlijk elke dag. Voornamelijk te publiceren gedichten, zo ook privé gedichten, specifieke odes naar mensen en gewoon gedichten ter aanhaling van situaties.

Geniet van deze bundel! Veel leesplezier! Lang leve de poëzie, laat deze poëzie leven en volg de poet G.G.Axum!

G.G.Axum/Driftpoems

Ik ben een dichter, dit is mijn voordracht.

Ik kan het schrijven,
ik kan het voordragen,
je kan het lezen
en je kan het opzeggen.
Ik ben een dichter ja,
dicht met mijn geest bij de woorden,
mijn bewoordingen duiden aan op het geestelijke.
Mijn gedichten zijn de ontrafeling
van mijn bevindingen.

Over wat ik dicht!
Ik dicht om met diepheid
een verscheidenheid te laten ontstaan
tussen dal en piek,
hemelsbreed uitgemeten
op de maat van een gedicht.
Als melodieën zijn mijn verzen zingbaar.
Ze klinken van de diepste depressieve ligging
tot de grootste euforische hoogtes.
Ik schrijf over pijn
en leed.
Ik schrijf over de liefde,
de zegeningen van de God van de hemelen.
Alles in balans en dualiteit,
geuit met dichterlijke praktijken.

Mijn dichtwezen beslaat geschreven boeken,
ik draag voor dat is onder anderen wat ik doe.
De mechanismen worden in gang gezet,
dat gemaakte acties
uiteindelijk leiden tot het ver zelfredzame.
Ik beaam en flirt met de liefde,
leef onder naam met de initialen,
G.G.Axum.
Ik zal nooit bereiken
wat mijn fantasie vermogen
mij kan beloven.
Maar ik werk hard en krijg dat uitbetaalt,
mijn baat is het leven van de droom,
voorzien ben ik in basisbehoeften
met een gelukkige soul.

Ik ben G.G.Axum,
ik dicht en draag voor,
voor alles en over van alles.

Vrouwen zijn de hoogste graad van schoonheid.

Ze zijn de mooiste wezens door God geschapen,
ze zijn mooier dan de meest elegante zwanen,
de mooiste veerkleuren van vogels kunnen
niet tegen hun op.

Zij maken mijn zonsopgang levenswaardig,
de mooiste bomen, bossen, bergen, zeeën, oceanen,
alle landen, al natuur zijn schoonheid,
mond zich uit in vrouwenpracht.

Geen edele metaal of steen,
geen bekend of goed uitziend gewaad,
vormt een bedreiging.

Alle omhulsels en andere wezens en leven gevers,
zijn er alleen en accentueren,
de onbegrensde fantasierijke schoonheid van het vaginaal geslacht.

In alle vormen en maten,
hoe zij zich voorkomen doen,
hoe natuurlijk ze zijn geschapen.

Hun rondingen, benen, dijen
en oh zo lekker billen waarvan ik van vele van ze,
helemaal verzot op ben.

Hun lekker borsten, groot en uitstekend,
een handje vol en zelfs, de hartstocht kloppingen die ik krijg,
van de vrouwen met platte tieten.

Hetgeen dat dient voor uiting van miraculeuze schoonheid
en ook dient om een jong te voeden.

Lekker zijn ze, met hun billen, borsten, benen, dijen,
tenen, handen, armen, nek, buiken en rompen.

Zo is een vrouwenlichaam iets wat leid tot verlossing,
iets wat een man diep kan nestelen in de zonde.

Hun gezichten zijn van onschatbare waarde,
in mijn ogen doet de meest knappe man,
verre ten onder, voor de meest gevonden lelijke
vrouw of meisje.

Ze hebben de mooiste haren en worden in het algemeen,
minder snel kaal dan mannen.

Hun neuzen, mond, gebitten, kinnen, hun diepe ogen,
wenkbrauwen, wimpers, hun oortjes, huidskleuren,
voorhoofden, vorm van hun schedels.

Een vrouw haar lekkerheid uit zich in haar lichaam,
haar mooiheid is bestemd aan haar hoofd en gezicht.

Ze verzorgen zichzelf het beste.

Los van uiterlijke schoonheid,
bezitten ze godinnen liefde,
aangevoerd door engelen.
Vrouwen hebben een groot deel in mijn muze,
mijn engelenmuze dient in vele facetten,
specifiek vrouwen.
Ze zijn onze moeders, zussen, tantes en nichten.
Ze zijn onze vriendinnen, kennissen, collega's,
mede aardbewoners en bovenal vormen ze zich
tot onze meest intense geliefden.
Zo mooi als ze van buiten zijn,
maakt hun zorgzaamheid, hun ondersteuning
en leiding aan de man,
hun schoonheidsformaat nog groter.
Door hoe mooi ze vanbinnen zijn,
de magen en de ziel voeden,
ego voeden en discipline geven.

Heren houden van heren,
vrouwen houden van vrouwen.
Hoe een man een vrouw bemind,
is van natuurlijke extase en de enige manier van voortplanting.
Zoenen en de liefde beminnen,
het samensmelten van twee lichamen,
de zaadlozing die zich door de lichaamsvocht laat meevoeren
en het ei dat bereikt wordt.
Zodoende kan een nieuwe mens worden geboren.
Vrouwen zijn het meest productief,
in hun lichaam vormt zich een mens,
met een ongekennde toevoeging van potentie aan de wereld.
Een klik van vrijwilligheid of betaling,
verschafft toegang tot een lichaam,
van vrouwensculptuur gevormd door God alleen,
in uitermate perfectie.

Ze hebben wisselende stemmingen,
waarlijk een catfight wordt het,
als ze in grote getallen met elkaar optrekken.
De vrouw kan niet zonder de man,
de man is niets, heeft geen recht van ontstaan
en bestaan zonder de vrouw.
Veel zijn ze bezig met hun vrouwelijke schoonheid,
hun lichaam vervormt telkens.
Ze zijn vaak onzeker, waarlijk een lust voor het oog,
ze halen het beste in mij naar boven.
Ze zijn het zekerst als het op persoonlijke welzijn aankomt.
Jullie moeten al deze schoonheid toch slepen,
kijken naar elkaar en vergelijken soms nijdig.
Ik wil hierbij mijn liefde verklaren,
voor de vrouwen, die tezamen met kinderen,
behoren tot de mooiste wezens.
Een hulde aan alle vrouwen is dit,
van alle formaten, alle kleuren,
alle vrouwen van alle windstreken.
Ik houd innig van jullie,
zolang jullie maar jezelf,
een prachtvrouw in wezen, wezenlijk zijn.

Mijn zoon is mijn reden tot herleven.

Wat heb ik een gelukkige jeugd gehad,
wat heeft God mij gezegend met een prachtfamilie
en de mogelijkheden van het opgroeien in Nederland.

Ik ben zowat altijd gelukkig geweest,
tot aan mijn puberteit
en ik verkeerde in leed en wanen,
van mijn eerste psychose.

Het was toen niet meer één blije lijn,
het was eerder superhighs
en diepe downs.

Tot je tot mijn verantwoordelijkheid behoorde,
aan mijn doen en laten kwam.

Ik kreeg een zoon geboren uit mij,
die mij deed wedergeboren
en nu, in mijn herleven ben ik sterker dan ooit.

Alle eer in de eerste plaats aan God,
mijne Here Jezus Christus!
Zonder Hem ben ik niets,
zo min als ik ben, blijf ik niets,
ik ben het niet waard voor Hem in mij te leven,
zonder Zijn genadige gift.

Mijn moeder is mijn hoeksteen,
jouw moeder, mijn zoon,
is tot de dag van vandaag de grootste liefde,
van mijn leven.

Maar jij mijn jongen bent bovenal,
de stok achter mijn deur,
om voor jou waardigheid te zijn
en te leveren.

Jij bent op de eerste plaats boven dat van mij,
de liefde kent geen plek,
er is niet hoger of lager.
Feit is dat jou jeugd,
ligt in mijn allerbelangrijkste verantwoordelijkheid.
Je groot zien worden en floreren,
is daarmee mijn grootste succes denkbaar.
Alles wat ik kan doen om jou trots te maken,
mijzelf te voldoen, is een bijdrage
en ten ere van Gods geschenk,
wat zich tot de hoogste hoogtes uit in jou.

Mijn jongen ik heb mijn passie altijd gedragen,
nu heb ik de werking van mijn passie gevonden.
Ik hield en houd van muziek en theater maken,
van voordragen en presenteren.
Mijn uitgaanspunt is vooral het schrijven,
het schrijven van liederen, scenes, verhalen,
boeken, met in de kern het dichten.
Jij bent aan mijn zij, fysiek, in gedachten,
bewustzijn, onderbewustzijn,
overal en altijd in geest.
Jij bent het zaad dat uit mij is ontspruit,
je draagt mijn voor en achternaam,
jij bent het in wie ik de volmaakte liefde accepteer,
zo diep genesteld in mijn hart als je bent.
Klopt mijn hart niet zonder jou,
is de persoon van jou altijd aanwezig in mij,
tot het uitademen van mijn laatste levensadem.
Jij, mijn jongen bent mijn reden tot herleven
en in alle volste te bestaan.

Vele psychoses zijn mij uiteindelijk ontkomen.

Het begon in mijn puberteit,
ik rookte veel joints en had een seksuele trauma
opgelopen naar observatie van Homofilie.
De grootste factoren waren mijn aanleg
en het overmatig cannabisgebruik.
Nu ben ik eenendertig jaar,
zes grote psychoses verder
een paar lichte psychotische klachten in tijden,
natuurlijk ook de lange sleep
van voor en naschokken om mijn episodes heen.
Vier lange opnames in klinieken,
zowel in Nederland als Noorwegen.
Gebonden ben ik aan een levenslange medicatiegebruik,
gebruik medicatie sinds mijn eind 15de begin 16 jaar zijnde,
ik heb mij erbij neergelegd dat ik niet zonder medicatie kan.

Nu was mijn eerste psychose, de meest significante,
maar mijn laatste recente psychose,
de meest levens veranderende.
Ik heb dit keer gevochten als een Leeuw,
ik geloof de leeuw te hebben overwonnen
en nu leeft de leeuw in mij.
Na vijftien jaar van zware en lichtelijke paranoia,
ben ik na alle omzwervingen content.
Dat mijn gedachten zijn afgebakend,
door mijn natuurlijke eigen geweten.
Ik heb geleefd en geleden,
ik heb mij in mij veelal manische episodes,
gewaand tot koning van de wereld,
met een ijzersterk oprecht geloof in die gekozen waarheid.
Ik ben alsnog geklommen op de sociale ladder,
heb veel gewerkt, relaties gehad, diploma's gehaald,
tot het zelfs worden van vader en een eigen huis.
Met al deze behaalde ontwikkelingen,
is het nu toch helemaal anders.

Sinds mijn laatste manische episode,
ben ik voor de zoveelste maal weer hersteld.
Nu ben ik weer in balans
en frisser dan ooit tussen de oren,
vooral zonder die nagalmende gedachten paranoia.
Ik heb waarlijk de leeuw overwonnen!
Ik durf, ik doe, ik leef voor mijn passie
en zet mij volledig toe op mijn schrijfwerken,
daarmede voornamelijk het dichten.
De psychoses heb ik gehad,
maar toch is mij ondanks dat,
veel van psychotisch lijden ontkomen.
Geen hersenletsel heb ik eraan overgehouden,
mijn behandelaar verhaalde mij,
dat, dat vooral te danken is aan de manie,
de hoge euforie en slechts kleine tot
het nooit hebben van depressies.

Ik dank in alle toonaarden,
zowel verbaal als in mijn diepste gedachtegangen,
onze Here Jezus Christus!
Ik dank mijn familie, mijn familievrienden,
alle hulpverlening en sociale kringen.
Bovenal dank ik mijn grootste inspiratoren,
de fantastische iconen van deze wereld,
met in het bijzonder Michael Jackson.
Michael Jackson, die met zijn tentoonstelling,
mij de wereld liet zien als nooit tevoren.
Zijn visie, zijn teksten, het aanwakkeren van mijn verbeeldingen,
met zijn sterke aanstekelijke prikkelingen.
Door hem dacht ik altijd op de top van de wereld te kunnen staan.
Nu baan ik mij een weg met mijn schrijfwerken,
met de ambitie, gedreven door passie
om tussen de grote der aarden te staan.
Ik ben alleen vol dank en vol ontzag,
voor de genade Here Jezus Christus!
Voor de zegening om geboren te zijn
en woonachtig in Amsterdam, Nederland.
Wat een geluksvogel ben ik,
terwijl ik in een luxe comfort de blauwe lucht rondga,
Ontkomend aan psychoses.

Tergende verslavingen heb ik beleefd.

Het begon met mijn eerste joint,
al vroeg werd aan mij gezien,
dat ik verslaving vatbaar ben.

Ik had nooit echt controle over mijn gedrag,
mijn eetlust, mijn geld en mijn middelen.
Over drank werd voorzichtig met mij gedaan,
zoals mijn ouders mij beschermden,
werden drank, sigaretten en al helemaal drugs,
van mij afgeschermd.

Ik was rond de twaalf jaar oud,
toen ik mijn eerste haaltje van een joint nam,
rond eind mijn veertiende jaar begin mijn vijftiende jaar,
toen die zomer er was,
dat ik zowat elke dag stoned was.

Het duurde niet al te lang,
dat ik iets voor mijn zestiende jaar,
al in mijn eerste psychose belande.

Paranoia overmeesterde mij
en de angst van dit nieuwe denken
overviel mij en veranderde mij destijds,
door getekend te zijn voor altijd.

Ik was weer eens gestopt met blowen,
om op mijn negentiende jaar tot 26ste jaar,
weer volop te blowen en drinken.

Naderhand ben ik vier jaar gestopt
en heb ik mij weer een jaar toegelegd,
na een episode, op het blowen.

Nu pas weer een maand geen cannabis te hebben gerookt,
zit het kettingroken van tabak er aardig in.

Mijn verslavingen hebben altijd bestaan, uit voornamelijk
cannabis, geruime tijd tabak, heb vaak aan de alcohol gezeten,
maar dat is nooit echt mijn ding geweest.

Ik heb nooit andere drugs gebruikt,
behalve dan mijn medicatie,
die ik sinds mijn zestiende jaar gebruik
en die ik door mijn psychische kwetsbaarheid,
mijn hele leven moet innemen.

Mijn verslavingen zijn waarlijk tergend,
hoe ze mij vasthouden,
ik wil loslaten.
Hoe plagend ze zijn door een stop,
steeds verder uit te stellen.
De kosten die ze doen oplopen,
de gezondheidsrisico's die ze met zich meebrengen.
Dit in verhouding met mijn al niet optimale gezondheid.
Nu wil ik langzamerhand alweer schoon schip maken,
de jointjes zijn nu een poos achterwege,
drank misbruik ik niet meer,
doe al een poos alleen op speciale gelegenheden,
Een drankje of twee.
Tabaksconsumptie is zwaar buiten proportie,
alleen bereid ik mij voor om te stoppen,
als de persoonlijke motivatie zich toewend.
Ik voel mij fitter dan lange tijden,
met betere nieuwe medicatie
en geen highs en dronkenschap in mijn systeem.
Mijn verslavingen zullen naast mijn psychische kwetsbaarheid,
altijd een zwakte blijven.
Ik overstijg mijn zwaktes met kracht,
ik overwin de drang en de pijnen.

Poëzie staat synoniem voor mijn leven.

Het is de zingeving van mijn bestaan,
door de strofes geef ik zin aan mijn leven,
alles uit mijn geest wordt in letters opgeschreven.

Mijn ziel en geest zit in mijn lichaam,
mijn lichaam is een tempel van God,
de zegening in een gave om te dichten,
is de poëzie.

Poëzie staat synoniem dus gelijk aan leven.

Elke dag dicht ik schrijvend,
al jarenlang dicht ik in gedachten,
mijn engelenmuze gaat over uitgestrekte gebieden.
Mijn inspiratiebron staat gelijk aan een oneindige ontspringen,
net zoals water dat leven geeft,
gaat poëzie mijn hele leven door.
Als ik dood kom te gaan,
leven mijn manuscripten aan de hand van conservatie,
en de lezers interesses voort.

Ik leef voor dit
en ben een dichter,
ik heb geleerd om elk zicht,
elke observatie, zowel geestelijk als perceptueel,
al mijn gevoelens, elke gedachten.
Dit alles tezamen,
met elke denkbare ingeving uit inspiratie,
te transformeren tot gedichten en schrijfwerken.

Ik kan het schrijven, oplezen, voordragen
en laten lezen.
Het is erom uitgebeeld te worden, te bespelen,
bezingen en tot uiting tot stand te komen,
in allerlei vormen.
Zoals ik leef, vader ben en leven heb gegeven,
zo wil ik ook buiten mijn zoon om,
met mijn dichterskunst leven geven.

Ik vat nu mijn gave,
leg me erop toe,
als nooit tevoren.
Passie is mijn grootste drijfveer,
voor al mijn werken,
met een ambitie om mijn visie te verwezenlijken.
Een van de grote der aarde worden,
dat is mijn wens.
Een van de grote der aarden,
van de bestrijkers van toetsenborden,
de strijkers van de pen.

Poëzie is mij nummer één,
los van mijn andere geliefden,
zoals hiphop, die de poëzie kent.
Los van mijn andere schatje theater,
los van mijn minnares de proza.
Poëzie is mijn gehuwde vrouw,
ze zal met mij blijven,
tot de dood ons scheid,
voortleven in generaties die uit mijn poëzie ontspruit.

De hoeksteen die de bouwer verwerpt.

Als kind moest ik verplicht elke zondag naar de kerk,
wat toen een ergernis was,
is geworden tot geloof,
waarvan ik niet afwijk nu ik ouder ben.
Jezus Christus is mijn God,
niks maar dan ook niemand staat boven hem.
Zijn liefde en genade is onverklaarbaar
en in duidelijke, moeilijk te doorgronden taal,
in de bijbel overgedragen.
Zijn vader gaf Hem als slachtoffer,
zodat we allen leven zouden.
Hij staat gelijk in de drie-eenheid,
aan de Vader en de Heilige Geest.

Alle lessen en tekenen die ik heb gekregen
en krijg.
Mijn armzalige, nutteloze bestaan,
krijgt betekenis door dat Hij mij betekenis geeft.
Ik ben niks maar door geloof,
ben ik samen met Hem in alles.
Door geloof en belijdenis in de Heren Jezus Christus,
heb ik toegang tot de genade,
door een goede uitwerking van het geloof,
maak ik kans op het eeuwige perfecte leven,
als Hij mij in zijn eindoordeel,
paradijselijke toegang zal verschaffen.

Deze beloftes, deze hoop,
lijken door de toegang zo dichtbij,
Maar in de realiteit toch zo ver.
Want ik ben in de zonden,
ik belijd willekeurig welke ik wil,
mijn gemoedstoestand is bepalend,
ik word geleid door een vrije
en niet altijd gehoorzamende wil.
Het koninkrijk van de duivel,
zo wordt deze aarde ook wel genoemd.
Daar verzeil ik dan in,
gelovend dat God mij heeft opgedoemd.

Door deze taferelen,
mijn overgave aan de zonde,
door zwakte, door het denken beter te weten.
Daardoor voelt het alsof ik de Hoeksteen,
die Jezus symboliseert verwerp.
Dit terwijl ik in een aards koninkrijk,
mijn paleis wil opbouwen.
Voel ik mij schuldig, mijn eigen koninkrijk te willen bouwen,
en de hoeksteen uit de hemelen daarmee verwerp.
Altijd zal ik in geloof blijven nestelen,
zonden zal ik altijd hebben,
bewust of onbewust.
Maar in al mijn blijdschap, bent Uw mijn vreugde,
Here Jezus Christus,
in al mijn angsten en tegenslagen,
bent Uw mijn toevlucht.

Geboren Amsterdammer van Ethiopische origine.

31 juli 1986 ben ik geboren,
in het Onze Lieve Vrouwen gasthuis in Amsterdam Oost,
althoewel ik woonachtig werd in de Amsterdamse Bijlmer.
Mijn hele leven lang,
ben ik in de stad die is ontsprongen aan de Amstel,
de geboortestad van Heineken,
waar het Heineken rijk en als luxueus gezien,
door barretjes en alle plekken over de wereld vloeit.
De stad is de thuisbasis van Ajax,
de rood wit kampioenen.
Mijn hele leven ben ik in Amsterdam,
voor de rest van mijn leven voel ik mij Amsterdammer.

Mijn moeder was gevlucht naar Nederland,
waardoor ik Amsterdammer ben,
van Ethiopische origine.
Los dat ik mijn hele leven in Nederland ben,
voel ik mij in geest, culturele aspecten,
spiritueel zwaar verbonden aan mijn moederland.
Ik ben opgegroeid tussen vele culturen,
thuis met de Ethiopische en de Nederlandse.
Ik leef hier niet alleen in de overvloed en luxe,
de weelde die er bij mij met de paplepel ingegoten is.
Neen ik houd van de rode blozen, witte huid
en blauwe ogen, zelf voeg ik mij erbij toe,
door van en voor Oranje te zijn.
Ik woon met Eer en arbeid voor mijn omgeving,
met respect voor mijn medemensen,
beweeg ik in alle vrijheid.

Amsterdammer zijn is meer dan mijn identiteit,
het is een dagelijkse bezigheid van zijn.
Ethiopische komaf hebben is eerder spiritueel,
we zijn de armoede en dictatuur ontvlucht,
maar als ik mijn geschiedenis lees
en cultuur beoefen is het waarlijk mijn Utopie.
In Ethiopië noemen ze een kanjer een Ambessa,
dat betekent Leeuw.
Nu zal ik er alles doen om het beste te worden,
wat ik kan zijn,
zodoende wordt ik een oranje Leeuw.
Net zoals mijn sterrenbeeld,
is de leeuw altijd bij me,
op een gegeven moment heb ik de leeuw overwonnen
en nu leeft hij in me.

Voor al mijn Amsterdamse stadsgenoten,
strijders, krijgers, dienders, tijgers en Leeuwen,
laten we altijd blijvend en blijkend,
tonen dat we niet voor niets trots hebben.
Maar blijven doorzetten met het beste
voor de stad te beteken.
De lucht is niet de hoogste hoogte,
het doet te kort voor de ruimte,
vraag dat maar aan onze ervaringsdeskundige,
André Kuipers.
Of ik nou Ethiopiër ben of mij volledig Amsterdammer voel.
Een ding staat vast op de houten palen fundering,
net zoals de binnenstad die heeft.
Zal ik net zoals Rembrandt of Van Gogh, Johan Cruijff,
met mijn poëzie,
voor de eeuwige glorie van Amsterdam
en metgezellen rijzen.

Mijn vrienden zijn door mijn hele leven mijn tweede familie geworden.

Vroeger in mijn jonge jaren,
ging ik bijna alleen met de vriendinnen
van mijn zus om, die ze in de buurt had.
Dit was voornamelijk buiten schooltijden.
Totdat ik mijn eerste maten leerden kennen,
naarmate de tijd vorderde kreeg ik meer
boezemvrienden.

Ik ben 31 jaar en mijn gemiddelde broeder,
ken ik twintig a vijfentwintig jaar.
Amsterdam Zuidoost, zo dichtbevolkt
en groots als het is,
als volwaardig Amsterdamse wijk,
met al zijn talloze hoge flats.
Heeft in de praktijk een waarlijk dorpsgevoel,
waar bijna iedereen zijn burens kent.

Zelfs vrienden die ik niet als familie zie,
daar maak ik een praatje mee,
hang ik weleens mee,
dit terwijl ik al bekend met ze ben,
sinds groep één, twee of drie (van de basisschool).
Op mijn vrienden kan ik altijd rekenen,
dit tot een hele lange extensie,
dat het in de buurt komt van familie.
Ik houd waarlijk van mijn broeders
en sommige van mijn naaste zusters.
Zo vergevingsgezind als we met elkaar omgaan,
zo loyaal hoe we onder alle omstandigheden,
tegen elkaar zijn.
We delen veelal dezelfde interesses,
hebben wederzijds respect
en verschillen niet van achtergrond.
Samen hebben we cruciale tijden gedeeld,
tijden die ons hebben gevormd,
tot wat we zijn
en hebben gemaakt tot wat we kunnen worden.
Ze weten wie ze zijn,
ik weet wie ze zijn.
Waarlijk een tweede familie zijn we geworden,
door dik en dun, zien en niet zien,
wel of geen contact,
heb ik ten alle tijden Lobie voor ze.

De Amsterdamse Bijlmer is onlosmakelijk verbonden aan mij.

Dit is mijn buurt, mijn buurt is het Amsterdamse stadsdeel zuidoost,
oftewel en beter bekend als de Bijlmermeer.

Hier ben ik geworden, hier heb ik leren staan,
hier heb ik geleerd, naar alle valpartijen weer op te staan.

Poëzie en schrijfwerken draag ik uit,
ik draag de Bijlmer in mij,
bij alles wat ik uitdraag,
zal de Bijlmer daar altijd deel van zijn.

Ik kom uit zwart Amsterdam,
zwart omdat het meerdere deel van de bevolking,
net zoals mij gekleurd is.

Zwart is geen kleur, het is zo diep en donker,
de absorptie van alle kleuren,
dat het alle vereisten van een kleur overstijgt.

Blank is geen kleur het is troebel en onzichtbaar,
zo is onze geest van onze buurt,
gepenetreerd en geïntegreerd in het zodoende,
voornamelijk blanke, oftewel witte Nederland.

Alle kleuren van de mensheid zijn representatief,
in mijn wijk.

Zowel van wit, grijs, zowat doorzichtige huid,
beige, crème, witbruin, lichtbruin, kastanjebruin,
donkerbruin, tot kleurloosheid wat op pikdonker
zwart lijkt.

Niemand hoeft kleur of afkomst te bekennen in mijn buurt,
zolang je maar toevertrouwd aan Nederland en Amsterdam bent.

Ik ben er opgegroeid en groot geworden
en ook al zou ik dat willen, het nooit kunnen ontgroeien.

Je kan mij uit de Bijlmer halen,
maar de Bijlmer haal je niet uit mij.

Ik ben een echte Bijlmerse Jongen, een echte Bims Boy!

Mijn buurt is berucht om criminaliteit,
maar ik sta daar ver van
en leef binnen de wet.

Ik heb pret en vaak kattenkwaad uitgehaald,
gevochten en gestreden om te zijn wie ik ben
en kan worden in de tijd te komen, ja.

Mijn hoofd is vol met verhalen,
in mijn alles omvattende leven,
die ik voornamelijk in de Bims heb doorgebracht.

Van dichtbij heb ik initiatieven gezien,
de opstanding van activisten en activisme,
buurtinitiatieven, bewegingen, heb ik van dichtbij meegemaakt.

Om de Bijlmerramp heb ik geweend,
mensen van dichtbij zijn komen te ontgaan.

Ondanks alle tegenslagen en voorspoed,
zit de buurt diepgeworteld in mij.
Zowel in hart als in ziel,
met volle liefde, trots, eerbied
en mankracht kom ik voor mijn Bijlmer uit.
De Bijlmer en ik, zijn als een zicht
van iemand in de spiegel,
een reflectie van zelf.
Daarom kan ik beweren,
dat de Bijlmer en ik voor altijd één zijn.
Zout is zout en proeft als zout
En is gemaakt om te zouten.
Als de zout geen smaak draagt,
met valt het dan te gezouten.
De Bijlmer is alles wat mijn verbeeldingen
teweeg heeft gebracht.
Dus zonder de Bijlmer geen mij,
in de vorm dat ik ben, komen te worden zal.

Wat is je afkomst? Wereldburgerschap.

Generaties lang wordt er aan Nederlandse geboren kinderen,
gevraagd wat de uiteindelijke afkomst is,
waar ligt de culturele stam van bestaan.

Vele Nederlanders van origine,
voelen zich en wanen zich van een
culturele afkomst hier ver vandaan.
Komend uit een wereldstad als Amsterdam,
een prominent land op de wereldkaart,
ons Nederland.

Met het hebben van een zoon,
met zo een diverse achtergrond.

Lijkt mij de antwoord op de vraag:
'Waar kom je vandaan'?

Niet beter te antwoorden met:
'Ik ben van het wereldburgerschap'.

De wereld is zo nauw verbonden,
in de tegenwoordige tijd,
met vierentwintig uur vliegen,
bereik je Australië.

Dat is dan ook een van de verste bestemmingen.

Zoveel kleuren lopen geconcentreerd over Europees grondgebied,
alle geuren van de aardbol verspreiden zich,
door eten van alle windstreken.

De globalisatie is een feit,
de decadentie van culturen,
gaat in stoomvaart door.

Er is een wereld voor iedereen,
daarin moeten we tot een consensus komen,
goedschiks of kwaadschiks,
moet alles worden verdeeld.

Ik kom van de wereld,
voel me Ethiopisch maar ben praktisch
een Nederlander, een echte Europeaan.
Van mijn eerste stappen,
tot het vallen in mijn graf,
zal Europa in mij bestaan.
Ik ben van de wereld,
de wereld heeft Europa groot gemaakt,
zonder de gewonnen slagen,
over de wereld zal Europa nooit zo geslaagd zijn.
Zo gelaagd als dit onderwerp is,
zo vanzelfsprekend als het zich uitdrukt.
Ik heb een paspoort waarmee geen land mij weigert,
ik heb een wereldburgerschap,
de verantwoordelijkheid draag ik,
om voor de wereld te zorgen,
zoals zij voor mij zorgt,
om mijzelf te bewijzen en het goede in de wereld te bereiken.

Delen=vermenigvuldigen.

Iedereen heeft wat te bieden,
zo heeft iedereen ook wat te geven.
Sommige kunnen naar onze maatstaven veel geven,
anderen lijken weer weinig te kunnen bijdragen.
Zoals zovele weten moeten we het kleine eren,
want dat is hetgeen wat de overschot
teweeg brengt.
Dus als ik geef, hoef ik niks terug te verwachten,
maar elke investering heeft terugwerkende krachten.
Zo werkt alles in de natuur afgescheiden,
maar in aardse harmonie
en wordt alles beïnvloed door het licht,
is al het leven afhankelijk van water en lucht.

Ik wil ver komen en bergen verzetten,
dus kom ik zware lasten tegemoet
en kom ik nog onder zwaar druk te staan.
Om mijn zorgen te tillen,
heb ik meerdere handen nodig,
dit allemaal om mijn werk lichter te maken.
Voor kwesties waar ik niet uitkom,
geen weet van af heb,
heb ik meerdere verhelderende inzichten nodig.
Voor technische kwesties,
die ik niet kan verwerken,
met mijn twee linkerhanden,
daarvoor heb ik vak- mannen en vrouwen voor nodig.
Voor het overrompeld worden door kracht,
het komen in gevaar,
daarvoor heb ik manschappen van dienders
en soldaten nodig, voor het mijden van gevaar.

Voor zovele aspecten red ik het niet alleen,
met zo weinig middelen,
kom ik er niet zelf uit.
Dus als ik ook wat bijdragen kan,
dan deel ik dat.
Daarbij heeft de vermenigvuldiging baat.
Ik krijg, ik geef,
ik krijg niet wat ik geef,
ik geef niet wat ik krijg.
Toch kloppen allebei,
als ik van beiden een opsomming maak.
Delen=vermenigvuldigen,
dat is een feit,
hoe je het ook wendt of draait.
Samenzijn is in ieder geval,
veel plezieriger dan alleen,
in je eigen bezit te zijn.

Mijn dichterlijke Ambities zijn om een van de grote te worden.

Zolang als ik dicht, zo vroeg ben ik geboren,
zo productief als ik het afgelopen jaar ben,
zo groots is mijn ambitie geworden.
Op het punt in mijn leven,
dat ik uit schrijfwerken broodwinning wil halen.
Tot het beste van mijn kunnen presteren,
mij op een dag in de eeuwigheid,
tussen de grote der aarde kan scharen.
Ik dicht voor mijzelf, soms specifiek voor bepaalde mensen,
vele dichtwerken schrijf ik voor allen.
In hetzelfde tijdsbestek dat ik de leeuw overwonnen had,
zei ik tegen mijzelf dat ik van nu af aan,
een volwaardige volwassen artiest ben.

Dat mijn gedichten mogen prijken
op plakkaat, worden ingelijst
en komen gegraveerd te staan in muren.
Dat mensen vreugde en liefde gegeven wordt,
verdriet en angsten verdreven worden.
Dat mijn gedichten bovenal gelezen worden,
dat mensen wijs worden,
aan de hand van de kennis die ik ze geef.
Dat ik in wederdienst blijf leren van anderen,
dat ik mijn gedichten zo voorbereid,
dat ze in de goede smaak vallen.

Zie poëzie is een van de oudste kunstvormen,
zo groots en meeslepend als het altijd was,
zodoende wil ik het gracieus terugbrengen.
Dat het in liederen mag worden gezongen,
in het dansen wordt bejubeld.
Dat niet ik, maar mijn werken,
alles in werk kunnen zetten.
Om poëzie groots te maken,
dat ik daardoor als een van de grote,
aan die grootsheid deel kan zijn.

Taal weten, taal leren, taal eren.

Als schrijver en dichter,
haal ik mijn inspiratie uit alles
en zijn de talen mijn materialen
om mee te werken.

Ik ken de Nederlandse en Engelse taal goed,
die zijn beide een taalidoom,
de Spaanse en Ethiopische talen,
wil ik nog tot taalidoom maken.

Ik wil zoveel mogelijk over taal weten,
van vocabulaire, tot grammatica,
tot allerlei schrijfstijlen.

Daarom lees ik veel,
doe ik grammaticaoefeningen
en doe ik cursussen online,
voor het leren van vreemde talen.

Door mijn weet af van taal,
kan ik mij elke dag verbaal en schriftelijk uiten.
Zoek ik de juiste woorden
en verbindingswoorden,
om mijn innerlijke zo goed mogelijk te bewoorden.
Ik eer de taal door mij te houden,
aan zijn richtlijnen,
ook eer ik de taal,
door mij te houden aan zijn desbetreffende gebruiken.

Het woord was met God,
alles is uit het woord ontstaan,
zonder het woord was er niets.
Er was een wereldtaal,
maar bij het bouwen van de Toren van Babel,
het bouwsel dat tot aan de hemel moest reiken.
Sindsdien zorgden God ervoor,
dat alle mensen voor elkaar vreemde talen spreken.
Sommige Europese koninkrijken probeerden,
hun taal met man en macht aan de wereld bevolking te brengen.
Zo zijn de Engelsen erin geslaagd om hun taal
de eerste wereldtaal te maken
en de Spanjaarden om hun taal,
de tweede wereldtaal te maken.
Toch zijn er in veel tongen,
vele verschillende voedertalen.
Iedereen moet met elkaar in begrip
en harmonie overeenstemmen,
zowel in gebruiken, omgang en taal.

De passie in mij is ontbrand als nooit tevoren.

Altijd al zolang ik mij een persoonlijke passie herinner,
daarvoor al voordat ik die passie kon benoemen,
zijn de kunsten een passie van mij geweest,
met poëzie als hoeksteen.

Ik heb het gewild, ik ben ernaar toe gedreven,
In het jaar 2017, is de passie in mij ontbrand
als nooit tevoren.

Ik heb meerdere productieve fasen gekend,
heb sinds mijn 15de jaar (ben nu 31 jaar),
Veel toewijding aan mijn passie gegeven.
Toch is het nu anders,
want sinds het begin van het jaar 2017,
heb ik mijzelf als volwassen artiest erkend.

Mijn passie is mijn grootste drijfveer,
voor mijn ambities
en werkethiek.

Des te meer dagen,
ik dagelijks besteed aan mijn werken,
des te meer ik mij op hogere doelen toeleg.
De aangewakkerde vuur in mij,
is geworden tot een losgeslagen, oncontroleerbare,
positieve brand, die al mijn inspiratie
en concepten omsmelt tot gedane werken.
Ik leef hiervoor,
sta in vuur en vlam hiervoor,
verzwelg pas als er geen zuurstof in mijn longen
meer is, om dit vuur te blijven aanwakkeren.

Zo vanzelfsprekend is het elke dag dichten,
voor mij geworden.

Zo vanzelfsprekend loop ik realistisch
voor uit te plannen.

Met al mijn werken,
heb ik zonder een toegevoegde letter,
genoeg om de komende jaren te publiceren.

Maar het noodlot heeft mij
vaker toegeslagen.

Ik heb vaker gehad en meegemaakt,
dat alles wat echt lijkt en is,
in mijn eigen realiteit,
is te komen verdraaien.

Daarom mijn werk
en mijn toelegging daarop.

De passie is ontbrand in mij,
maar ik blijf hem aanwakkeren.

Elke dag opnieuw als ik wakker word,
alsof die vlam ieder moment kan worden gedoofd.

Bonusgedicht

Deel deze poëzie, volg deze poet, laat de poëzie leven.

Hierbij mijn bundel, ter kennisgeving van de dichter,
gratis en voor niets,
een donatie is welkom op vrijwillige basis.
Deze bundel zal gratis aangeleverd worden,
toegankelijk voor een ieder.
Vele poëzie heb ik nog om uit te brengen,
allerlei gedichten zijn er om nog te maken.
Ik deel deze bundel in E- boek vorm,
op het wereldwijde web.
Van elke geïnteresseerden vraag ik te lezen,
van elke lezer vraag ik de goede poëzie te delen.
Volg mij op sociale media,
volg mij voornamelijk en beoordeel
mij op mijn werken.
Laat de poëzie leven,
een van de oudste kunstzinnige expressievormen.
In deze tijd van Snelheid,
zo snel dat we vaak geen tijd hebben,
om stil te staan bij het leven.

Al mijn werken wil ik zoveel mogelijk zelf uitbrengen,
alle rechten op mijn eigen gemaakte werk,
wil ik zelf behouden.
In jullie zit de kracht om mij te steunen,
in mijn verantwoordelijkheid,
zit het om poëzie pracht te leveren.
Daarom heb ik deze bundel gecreëerd,
“Ter kennisgeving van de dichter”.
Want mijn naam is nu nog onbekend
en deze bundel dient als referentie,
van mijn vele werken.
Nu nog onbekend,
maar mijn passie is mijn drijfveer,
ik ben brutaal genoeg
om te ambiëren,
om een van de grootste te worden.
Ik schrijf jullie dichtend hierbij toe,
om mij te volgen, mijn poëzie te delen,
de poëzie te laten leven.
Waar mogelijk te doneren door de link,
waardoor ik ook broodwinning kan verkrijgen,
door poëzie dat al doet leven.

Verwijzingen

Hierbij de link van werelds grootste crowdfunding website, www.gofundme.com/4zoqjsw
Ik stel een bijdrage zeer op prijs en met een bijdrage wordt bijgedragen aan een werkbudget voor meerdere te publiceren, gereedstaande werken.

Social Media links:

Instagram: @DriftpoemsNL
 @Driftpoems

Twitter: @Driftpoems

Email: GGaxum86@gmail.com